

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 5 ตอน

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
4. การวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มทดลองต่อการฝึกกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
5. การวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลของกลุ่มทดลอง จากแบบประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง
บันทึกของผู้เรียน และการสนทนากลุ่มเล็ก

การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ในด้านการอ่าน คำศัพท์ และการฟัง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีดังนี้

1. การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แสดงไว้ในตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งด้านการอ่าน คำศัพท์ การฟัง แสดงว่าเมื่อเริ่มทำการทดลองทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

2. การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แสดงไว้ในตารางที่ 3 ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่ได้รับการฝึกกลวิธีการเรียน

ควบคู่ไปกับการเรียนตามเนื้อหาของหลักสูตร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกทั้งด้านการอ่าน คำศัพท์ และการฟัง (รายละเอียดของคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน แสดงในตารางที่ 18 ภาคผนวก ข. หน้า 128)

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ประเภทของทักษะ	คะแนนเต็ม	กลุ่มทดลอง (n = 34)		กลุ่มควบคุม (n = 33)		t-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การอ่าน	20	7.91	3.91	8.45	2.74	0.66
คำศัพท์	20	5.38	2.06	5.91	2.42	0.96
การฟัง	14	5.47	1.69	5.55	1.80	0.18
คะแนนรวม	54	18.76	5.67	19.91	5.46	0.84

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ประเภทของทักษะ	คะแนนเต็ม	กลุ่มทดลอง (n = 34)		กลุ่มควบคุม (n = 33)		t-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การอ่าน	20	13.74	3.24	8.97	3.55	5.74*
คำศัพท์	20	15.74	2.54	11.76	2.97	5.90*
การฟัง	14	10.59	2.00	9.12	1.92	3.06*
คะแนนรวม	54	40.06	6.02	29.85	6.06	6.92*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีดังนี้

1. การสำรวจก่อนเรียน

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แบ่งตามประเภทหลัก

ประเภทของกลวิธีการเรียน	กลุ่มทดลอง (n = 34)		กลุ่มควบคุม (n = 33)		t-value
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. เกี่ยวกับเรื่องการจำ	2.45	.43	2.66	.60	1.65
2. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ	2.59	.45	2.82	.51	1.88
3. การเดาหรือทดแทนสิ่งที่ไม่รู้	3.12	.59	3.20	.73	.49
4. การจัดการดูแลและประเมินผล การเรียนด้วยตนเอง	2.30	.64	2.65	.68	2.12*
5. การควบคุมอารมณ์ความรู้สึก	2.47	.54	2.68	.55	1.61
6. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	2.58	.67	2.70	.68	0.70
ค่าเฉลี่ยรวม	2.55	.44	2.75	.50	1.63

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งฉบับของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง คือ 2.55 ซึ่งหมายถึงกลุ่มทดลองมีการใช้กลวิธีการเรียนในลักษณะนาน ๆ ครั้ง สำหรับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมคือ 2.75 ซึ่งหมายถึงกลุ่มควบคุมมีการใช้กลวิธีการเรียนในลักษณะใช้ในบางครั้ง แต่คะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มก็ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และเมื่อมาพิจารณาการใช้กลวิธีการเรียนในแต่ละประเภท ก็จะพบว่าจาก 6 ประเภทมีเพียงประเภทเดียว คือ การจัดการดูแลและประเมินผลด้วยตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาลำดับของการใช้กลวิธีการเรียนแต่ละประเภท จะพบว่าทั้งสองกลุ่มมีลำดับการใช้แบบเดียวกัน ทั้งหมด โดยใช้กลวิธีในการเดาหรือทดแทนสิ่งที่ไม่รู้ และกลวิธีเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากที่สุด และ

ใช้กลวิธีในการจัดการดูแลและประเมินผลด้วยตนเองน้อยที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่าเมื่อเริ่มทำการทดลอง ทั้งสองกลุ่มมีลักษณะการใช้กลวิธีการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน (ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลวิธี การเรียนรายข้อแสดงในตารางที่ 19 ภาคผนวก ข. หน้า 130)

2. การสำรวจหลังเรียน

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังเรียน ระหว่างกลุ่ม ทดลองกับกลุ่มควบคุม แบ่งตามประเภทหลัก

ประเภทของกลวิธี的学习	กลุ่มทดลอง (n = 34)		กลุ่มควบคุม (n = 33)		t-value
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. เกี่ยวกับเรื่องการจำ	3.40	.51	2.67	.58	5.50*
2. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ	3.54	.47	2.71	.51	6.86*
3. การหาหรือทดแทนสิ่งที่ไม่รู้	3.92	.50	3.08	.69	5.76*
4. การจัดการดูแลและประเมินผล การเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.48	.64	2.57	.67	5.73*
5. การควบคุมอารมณ์ความรู้สึก	3.41	.64	2.27	.65	7.19*
6. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	3.48	.55	2.54	.80	5.53*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.53	.47	2.66	.52	7.14*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 แสดงว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีการพัฒนาระดับการใช้กลวิธี การเรียนจากที่สำรวจก่อนเรียน ซึ่งอยู่ในระดับนานๆ ครั้งมาอยู่ในระดับใช้บ่อยๆ ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีการใช้ กลวิธีเรียนรู้ในระดับใช้บ้างบางครั้ง ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับการสำรวจก่อนการฝึก นักศึกษาที่ได้รับ การฝึกกลวิธีเรียนรายงานว่าใช้กลวิธีเรียนมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกในทุกประเภท โดยเฉพาะประเภทการควบคุมอารมณ์ความรู้สึก การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการจัดการดูแลและประเมินผล การเรียนรู้ด้วยตนเอง (ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลวิธีเรียนรายข้อแสดงในตารางที่ 19 ภาค ผนวก ข. หน้า 130)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมที่ได้จากการสำรวจหลังเรียนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลปรากฏตามตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แบ่งตามประเภทหลัก

ประเภทของกลวิธีการเรียน	กลุ่มทดลอง (n = 34)		กลุ่มควบคุม (n = 33)		t-value
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. เกี่ยวกับเรื่องการจำ	3.85	.50	2.86	.63	7.16*
2. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ	3.93	.37	2.85	.52	9.87*
3. การหาหรือทดแทนสิ่งที่ไม่รู้	4.06	.52	3.43	.58	4.65*
4. การจัดการดูแลและประเมินผล การเรียนด้วยตนเอง	4.24	.43	2.85	.68	9.91*
5. การควบคุมอารมณ์ความรู้สึก	3.91	.59	2.71	.59	8.32*
6. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.25	.40	2.91	.76	9.02*
ค่าเฉลี่ยรวม	4.02	.35	2.91	.48	10.83*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีความคิดเห็นว่าการใช้กลวิธีการเรียนมีประโยชน์และช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่าการใช้กลวิธีการเรียนมีประโยชน์และช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลางและคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มยังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่ได้รับการฝึกกลวิธีการเรียนมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของกลวิธีการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกค่อนข้างมากในทุกประเภท โดยเฉพาะในด้านการจัดการดูแลและประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายข้อแสดงในตารางที่ 20 ภาคผนวก ข. หน้า 135)

การวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มทดลองต่อการฝึกกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนในกลุ่มทดลอง (34 คน) เกี่ยวกับการฝึกกลวิธีการเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้แล้ว ผลปรากฏดังนี้

1. การแนะนำกลวิธีการเรียน (Presentation) ผู้เรียนทั้งหมดในกลุ่มทดลอง แสดงความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์อย่างมาก โดยให้เหตุผลหลักๆ ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้เรียนที่ให้เหตุผลเกี่ยวกับประโยชน์ของการแนะนำกลวิธีการเรียน

เหตุผล	จำนวนผู้แสดง ความเห็น	ร้อยละ
1. ทำให้รู้จักกลวิธีการเรียนแบบต่าง ๆ ที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน หรือไม่เคยคิดว่าจะมีประโยชน์ต่อการเรียน	23	68
2. ทำให้เรียนรู้และเข้าใจภาษาอังกฤษดีขึ้น	20	59
3. ทำให้มีหลักการและแนวคิดที่ถูกต้องในการเรียน	17	50
4. สามารถนำไปใช้ด้วยตนเองต่อไปได้	14	41
5. แนะนำขั้นตอนในการใช้ได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	12	35
6. ทำให้รู้จักวิธีการในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขการเรียนของตนเอง	8	24

2. รูปแบบการฝึก (Practice) ผู้เรียนทั้งหมดลงความเห็นที่ดีมาก และเป็นประโยชน์โดยให้เหตุผลหลักๆ ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและคำร้อยละของผู้เรียนที่ให้เหตุผลเกี่ยวกับประโยชน์ของรูปแบบการฝึก

เหตุผล	จำนวนผู้แสดง ความเห็น	ร้อยละ
1. ช่วยพัฒนาและปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษ	20	59
2. ทำให้ได้ฝึกจัดการดูแลการเรียนของตนเอง	15	44
3. ทำให้ได้ฝึกและประยุกต์ใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง	14	41
4. ทำให้ตระหนักถึงปัญหาและข้อบกพร่องในกระบวนการเรียน และสามารถแก้ไขได้ตรงประเด็น	13	38
5. มีหลายรูปแบบทำให้ไม่น่าเบื่อ	12	35
6. ทำให้เข้าใจกระบวนการในการเรียนมากขึ้น	7	21

เหตุผลอื่น ๆ ที่บอกมาแต่เป็นเพียงความเห็นของผู้เรียนเพียงคนเดียวหรือสองคน เช่น ชอบการทำงานเป็นกลุ่ม เหมาะสมกับสถานการณ์และตัวผู้เรียน การฝึกเป็นขั้นตอนดี ทำให้กล้าแสดงออก นอกจากนั้นผู้เรียน 14 คน แสดงความเห็นว่ายากให้มีการฝึกมากขึ้น

3. การอภิปรายและประเมินผล (Discussion and Evaluation) ผู้เรียนทั้งหมดลงความเห็นว่าเป็นวิธีการที่ดี และมีประโยชน์ โดยให้เหตุผลหลัก ๆ ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและคำร้อยละของผู้เรียนที่ให้เหตุผลเกี่ยวกับประโยชน์ของการอภิปรายและประเมินผล

เหตุผล	จำนวนผู้แสดง ความเห็น	ร้อยละ
1. ทำให้เข้าใจการเรียนของตนเองลึกซึ้งยิ่งขึ้น รู้ถึงข้อบกพร่องและ รู้วิธีการแก้ไข	20	58
2. ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีการเรียนชนิดต่างๆ	16	47
3. ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาข้อสรุปที่ดีที่สุดร่วมกัน และทราบถึงวิธีการเรียนของผู้เรียน	14	41
4. ทำให้เกิดความสนใจในกระบวนการเรียนมากขึ้น	9	26
5. ทำให้เกิดกำลังใจเมื่อรู้ว่าทำถูกวิธีแล้ว	9	26
6. ทำให้อยากทดลองใช้วิธีการที่คนอื่นใช้หรือที่อาจารย์แนะนำ	7	21

เหตุผลอื่น ๆ ที่บอกมาแต่เป็นเพียงความเห็นของผู้เรียนส่วนน้อย เช่น ชอบทำเป็นกลุ่มเล็กมากกว่า ประเมินในชั้นเรียน หรือประเมินด้วยตนเอง ทำให้กล้าแสดงออก มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง

4. การมอบหมายให้ฝึกใช้กลวิธีการเรียนด้วยตนเอง (Expansion) ผู้เรียนทั้งหมดลงความเห็นว่ามีประโยชน์ โดยให้เหตุผลหลักๆ ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้เรียนที่ให้เหตุผลเกี่ยวกับประโยชน์ของการมอบหมายให้ฝึกใช้กลวิธีการเรียนด้วยตนเอง

เหตุผล	จำนวนผู้แสดง ความเห็น	ร้อยละ
1. ช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการเรียน (เข้าใจและจำสิ่งที่เรียนได้ดีขึ้น แก้ปัญหาได้ดีขึ้น)	22	65
2. ทำให้เกิดความชำนาญในการใช้กลวิธียิ่งขึ้น	15	44
3. ทำให้เกิดความมั่นใจ มีความกล้าที่จะทดลองใช้ และสนุกกับ การเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองมากขึ้น	14	41
4. ทำให้ได้ลองนำไปปฏิบัติด้วยตนเอง	9	26
5. ได้นำไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ	9	26

นอกจากเหตุผลดังกล่าวมีผู้ระบุว่า ยังไม่มีความชำนาญในการใช้ ไม่มั่นใจกับการประเมินผลของตนเอง ไม่ค่อยมีเวลาและโอกาสที่จะฝึกใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนมากนัก

5. เอกสารและแบบฝึกที่ใช้ประกอบการฝึก ผู้เรียนทั้งหมดลงความเห็นว่าเป็นประโยชน์มาก ด้วยเหตุผล ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้เรียนที่ให้เหตุผลเกี่ยวกับประโยชน์ของเอกสารและแบบฝึกที่ใช้ประกอบการฝึก

เหตุผล	จำนวนผู้แสดง ความเห็น	ร้อยละ
1. ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปปฏิบัติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนได้เป็นอย่างดี	23	68
2. ให้แนวทางที่ชัดเจน ทำให้เข้าใจขั้นตอนในการใช้	19	56
3. ทำให้ได้ทบทวนและตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ กลวิธีการเรียน	10	29
4. ทำให้การเรียนน่าสนใจขึ้นด้วยแบบฝึกชนิดต่าง ๆ	7	21

นอกจากเหตุผลดังกล่าวมีผู้ระบุว่า ต้องการให้รวบรวมเป็นรูปเล่ม ควรมีแบบฝึกมากขึ้น ควรแปลเป็นภาษาไทย

6. กลวิธีการเรียนที่ควรให้มีการฝึกใช้ในชั้นเรียน ผู้วิจัยขอนำเสนอเฉพาะ 10 ลำดับแรก ของกลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนระบุว่า ควรให้มีการฝึกใช้ในชั้นเรียน ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้เรียนที่เสนอกิจกรรมการเรียนที่ควรให้มีการฝึกในชั้นเรียน

ลำดับ	กลวิธีการเรียนที่ควรให้มีการฝึกในชั้นเรียน	จำนวนผู้แสดง ความเห็น	ร้อยละ
1	เกี่ยวกับเรื่องการจำ (คำศัพท์)	23	68
2	การฝึกฟัง	19	56
3	การฝึกสนทนา	17	50
3	การร่วมมือกันในการทำงาน	17	50
5	การจับประเด็นหลักของสิ่งที่อ่านหรือฟัง	14	41
6	การประเมินผลด้วยตนเอง	11	32
7	การวิเคราะห์ประโยค/คำ	10	29
8	การจดข้อความ (Note-taking)	9	26
9	การฝึกออกเสียง	8	24
9	การเดาจากบริบท	8	24

7. สิ่งที่ชอบเกี่ยวกับการฝึก ผู้วิจัยขอนำเสนอเฉพาะ 10 ลำดับแรกของสิ่งที่ผู้เรียนระบุว่าชอบเกี่ยวกับการฝึก ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและคำร้อยละของผู้เรียนที่แสดงความเห็นในเรื่องสิ่งที่ชอบเกี่ยวกับการฝึก

ลำดับ	สิ่งที่ชอบเกี่ยวกับการฝึก	จำนวนผู้แสดงความเห็น	ร้อยละ
1	การฝึกกลวิธีเกี่ยวกับการจำ (การเชื่อมโยงคำศัพท์กับสิ่งต่างๆ, การจินตนาการ, การใช้ ท่าทาง, การเชื่อมโยงกับความรู้เดิม, การคิดถึงสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง)	27	79
2	การมีพัฒนาการทางการเรียนด้วยวิธีการที่เหมาะสม และสามารถนำไปใช้กับวิชาอื่นได้	20	59
3	การฝึกประเมินผลด้วยตนเอง	17	50
4	การร่วมมือกันในการทำงาน	16	47
5	การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียน	14	41
6	การเขียนบันทึกเกี่ยวกับการเรียน (ให้อาจารย์อ่าน)	12	35
6	ความสนุก ขบขันจากการใช้กลวิธีของผู้อื่น	12	35
8	การฝึกใช้กลวิธีการเรียนในการทำกิจกรรมทางภาษาใน ศูนย์การเรียนแบบพึ่งตนเอง	9	26
9	บรรยากาศที่เป็นกันเอง	7	21
10	การให้กำลังใจตัวเอง	5	15

8. สิ่งที่ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการฝึก ร้อยละ 45 ของผู้เรียน (15 คน) ลงความเห็นว่าการฝึกทำได้ดีแล้ว ไม่มีสิ่งที่ต้องแก้ไข สำหรับผู้เรียนที่เหลือมีความเห็นสอดคล้องกันในแง่ที่ต้องการให้มีการเพิ่มการฝึกใช้กลวิธีการเรียน แต่ระบุกลวิธีที่ต้องการให้เพิ่มการฝึกต่างๆ กัน ผู้วิจัยขอนำเสนอเฉพาะ 10 ลำดับแรก ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้เรียนที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนที่ต้องการให้เพิ่ม
การฝึก

ลำดับ	กลวิธีการเรียนที่ต้องการให้เพิ่มการฝึก	จำนวนผู้แสดง ความเห็น	ร้อยละ
1	การใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ (ไม่ระบุประเภท)	12	35
2	การฟัง	11	32
3	การสนทนา	10	29
4	การอนุมานข้อความ	9	26
5	การวิเคราะห์ประโยค/คำ	8	24
6	การอภิปรายเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียน	5	15
7	การจดข้อความ	4	12
7	การแลกเปลี่ยนและแนะนำการใช้กลวิธีระหว่างผู้เรียน	4	12
8	การเดาจากบริบท	3	9
9	การออกเสียงเลียนแบบเจ้าของภาษา	2	6

9. การเพิ่มการฝึกกลวิธีการเรียนในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เรียน 30 คน จากทั้งหมด 34 คน (ร้อยละ 88) มีความเห็นว่าควรให้มีการฝึกกลวิธีการเรียนรวมอยู่ในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุผลหลักเดียวกันคือทำให้รู้จักใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน เป็นแนวทางในการที่จะนำไปปฏิบัติด้วยตนเองต่อไป และทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

สำหรับผู้เรียนอีก 4 คน ที่มีความเห็นว่าไม่ควรให้มีการฝึกกลวิธีการเรียนในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษนั้น 2 คนให้เหตุผลว่าการฝึกกลวิธีการเรียนเป็นเทคนิคเฉพาะน่าจะแยกสอนเป็นอีกวิชาหนึ่ง เพื่อจะได้มีเวลาฝึกการใช้ให้ชำนาญ ผู้เรียนอีก 2 คนให้เหตุผลว่าการฝึกกลวิธีการเรียนทำให้เวลาในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษน้อยลง จึงน่าจะแยกออกจากกัน เพื่อจะได้มีเวลาฝึกให้มากขึ้น

10. การนำเอากลวิธีการเรียนไปใช้ด้วยตนเองต่อไป ผู้เรียน 33 คน จากทั้งหมด 34 คน (ร้อยละ 97) ระบุว่าจะนำเอากลวิธีการเรียนที่ได้รับการฝึกไปใช้ด้วยตนเองต่อไป โดยให้เหตุผลซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้เรียนที่ให้เหตุผลเกี่ยวกับการนำเอากลวิธีการเรียนไปใช้ด้วยตนเองต่อไป

เหตุผล	จำนวนผู้แสดง ความเห็น	ร้อยละ
1. ช่วยทำให้การเรียนรู้ดีขึ้น เข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น	22	65
2. ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ	16	47
3. เป็นสิ่งจำเป็น เพราะต่อไปต้องศึกษาและใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	10	29
4. นำไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้	7	21

สำหรับผู้เรียนเพียงคนเดียวที่รายงานว่าอาจจะไม่ได้นำไปใช้ด้วยตนเองต่อไป ให้เหตุผลว่าไม่คิดว่าจะมีโอกาสและเวลาที่จะหัดใช้ภาษาอังกฤษมากนัก

การวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลจากแบบประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง บันทึกของผู้เรียนและการสนทนากลุ่มเล็ก

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลที่รวบรวมจากแบบประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง บันทึกของผู้เรียน และการจดบันทึกของผู้สอนจากการสนทนากลุ่มเล็กเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดมากยิ่งขึ้น สามารถใช้เป็นข้อมูลที่สนับสนุนและตรวจสอบกับข้อมูลจากการวิเคราะห์ทางสถิติที่ได้เสนอไปแล้ว โดยจัดเป็นประเด็นของกลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนใช้ในการอ่าน การฟัง และการเรียนคำศัพท์ ปัญหาและอุปสรรคที่ผู้เรียนมีต่อการอ่าน การฟัง การเรียนคำศัพท์ และการฝึกใช้กลวิธีการเรียน ซึ่งได้ผล ดังนี้

กลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนใช้ในการอ่าน

ผู้วิจัยได้จัดประเภทของกลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนรายงานมาโดยใช้การจำแนกประเภทของกลวิธีการเรียนของ O'Malley และ Chamot (1990) เป็นหลัก ซึ่งแบ่งกลวิธีการเรียนออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. กลวิธีทางด้านการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Metacognitive Strategies) ผู้เรียนรายงานว่าใช้กลวิธีการเรียนดังต่อไปนี้

1.1 การวางแผน โดยการตรวจดูความคิดหลักของสิ่งที่จะอ่าน องค์ประกอบของการ
ทำกิจกรรม การรู้เรื่อง ภาพประกอบ คำสำคัญ การเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสม

1.2 การมุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่จะอ่าน มีสมาธิและตั้งใจอ่าน

1.3 การเลือกประเด็นความสนใจในการอ่าน โดยอ่านคำถามก่อน การสังเกต
คำสำคัญ (key words) การหารายละเอียดที่ต้องการ

1.4 การควบคุมตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน

1.5 การระบุปัญหา เข้าใจและชี้ถึงสิ่งที่เป็นปัญหาในการอ่าน

1.6 การประเมินผลด้วยตนเอง ประเมินความสามารถในการอ่าน และการใช้กลวิธี
การเรียนรู้

2. กลวิธีทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies)

2.1 การจับใจความสำคัญ

2.2 การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

2.3 การอ่านซ้ำ

2.4 การสัมพันธ์เชื่อมโยงข้อมูล โดยเชื่อมโยงกับความรู้โดยทั่วไป กับความรู้ทางวิชาการ
กับตัวผู้เรียน กับจินตนาการ กับการใช้ความคิดสร้างสรรค์

2.5 การใช้กฎเกณฑ์ทางภาษาที่เคยรู้มาก่อนช่วยในการอ่าน โดยการใช้ความรู้ทางไวยากรณ์
การสังเกตหน้าที่ของคำ การวิเคราะห์คำ วิเคราะห์ประโยค

2.6 การใช้พจนานุกรม

2.7 การแปล

2.8 การทำนายล่วงหน้าถึงเนื้อหาของสิ่งที่จะอ่าน

2.9 การทำเค้าโครงเรื่อง

2.10 การจดบันทึกข้อความ

2.11 การสรุปข้อความที่อ่าน

2.12 การอนุมานข้อความ

3. กลวิธีทางด้านสังคมและความรู้สึก (Social and Affective Strategies)

3.1 การพูดกับตนเองเพื่อลดความเครียด และสร้างความมั่นใจ

3.2 การถามคำถามเพื่อความชัดเจนจากผู้สอน จากเพื่อน

- 3.3 การร่วมมือกับผู้อื่น
- 3.4 การเข้าใจความรู้สึกของผู้เขียน
- 3.5 การเลือกอ่านสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ

กลวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้ในการฟัง

ผู้เรียนรายงานว่าใช้กลวิธีการเรียนดังต่อไปนี้

1. กลวิธีทางด้านการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

- 1.1 การวางแผน โดยการดูภาพประกอบ ดูคำศัพท์ วิเคราะห์องค์ประกอบของกิจกรรมที่จะ
ต้องทำ การเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสม
- 1.2 การมุ่งความสนใจในการฟัง และการตั้งใจฟังอย่างต่อเนื่อง
- 1.3 การเลือกประเด็นความสนใจในการฟัง เช่น การสังเกตคำที่ลงเสียงหนัก
(Stressed Words) เสียงสูงต่ำ (Intonation) จังหวะ (Rhythm) การฟังข้อความในลักษณะ
เป็นกลุ่มความคิด การอ่านคำถามล่วงหน้า
- 1.4 การควบคุมตรวจสอบความเข้าใจในการฟัง
- 1.5 การระบุปัญหา เข้าใจถึงปัญหาที่เกิดจากการฟัง
- 1.6 การประเมินผลด้วยตนเอง ประเมินความสามารถในการฟังและการใช้กลวิธีการเรียน

2. กลวิธีทางด้านความรู้ความเข้าใจ

- 2.1 การฟังซ้ำ
- 2.2 การจับใจความสำคัญ
- 2.3 การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
- 2.4 การใช้กฎเกณฑ์ทางภาษาช่วยในการฟัง โดยการสังเกตคำเชื่อม ดูหน้าที่ของคำในประโยค
การใช้ความรู้ทางไวยากรณ์
- 2.5 การทำนายล่วงหน้าถึงเนื้อหาของสิ่งที่ฟัง
- 2.6 การแปล
- 2.7 การอนุมานข้อความ
- 2.8 การสัมพันธ์เชื่อมโยงข้อมูล กับความรู้โดยทั่วไปกับความรู้สึกตัวเอง กับการจินตนาการ
- 2.9 การจดบันทึกข้อความ
- 2.10 การสรุปข้อความที่ฟัง

3. กลวิธีทางด้านสังคมและความรู้สึก

- 3.1 การสังเกตน้ำเสียงเพื่อเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้พูด
- 3.2 การร่วมมือกับผู้อื่น
- 3.3 การถามคำถามเพื่อความชัดเจน
- 3.4 การให้กำลังใจตนเอง

กลวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์

ผู้เรียนรายงานว่าใช้กลวิธีการเรียน ดังต่อไปนี้

1. กลวิธีทางการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

- 1.1 การเลือกใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์ที่เหมาะสมกับตนเอง
- 1.2 การให้ความสนใจและตั้งใจที่จะเรียนรู้คำศัพท์
- 1.3 การจัดการให้เกิดสภาพที่จะทำให้ตนเองเรียนคำศัพท์ได้ดี
- 1.4 การระบุปัญหา
- 1.5 การประเมินผลการเรียนคำศัพท์ และการใช้กลวิธีการเรียน

2. กลวิธีทางด้านความรู้ความเข้าใจ

- 2.1 การทบทวน โดยการหัดเขียน หัดอ่าน หัดฟังจากแถบบันทึกเสียง การใช้บัตรภาพ การเขียนคิดไว้ที่ผนัง
- 2.2 การสัมพันธ์เชื่อมโยง โดยเชื่อมโยงกับคำที่เคยรู้จัก คำที่มีความหมายคล้ายคลึง คำที่มีความหมายตรงกันข้าม คำในภาษาไทยและภาษาอื่น กับความรู้สึก กับจินตนาการ กับสถานการณ์ กับบุคคลที่เคยรู้จัก กับปริบท กับความรู้ทั่วไป กับเสียง กับภาพ กับการแสดงท่าทาง กับสี
- 2.3 การวิเคราะห์คำ โดยดูหน้าที่ ดูรากศัพท์
- 2.4 การจัดกลุ่ม
- 2.5 การแต่งประโยคหรือเรื่อง โดยใช้คำศัพท์ที่ต้องการเรียน
- 2.6 การเดาความหมายจากปริบท
- 2.7 การแปล

3. กลวิธีทางด้านสังคมและความรู้สึก

3.1 การร่วมมือกับผู้อื่น

3.2 การถามคำถามเพื่อความชัดเจน

ปัญหาและอุปสรรค

ผู้วิจัยได้รวบรวมปัญหาและอุปสรรคที่ผู้เรียนรายงานว่ามีต่อการอ่าน การฟัง การเรียนคำศัพท์ และการฝึกใช้กลวิธีการเรียน ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาในการอ่าน

1.1 ไม่รู้คำศัพท์

1.2 อ่านได้ช้า

1.3 จับใจความสำคัญไม่ได้

1.4 ไม่เข้าใจคำถาม

1.5 อ่านไม่ละเอียดพอ ไม่รอบคอบ

1.6 ไม่รู้จักเลือกความหมายของคำศัพท์ให้ตรงกับเนื้อเรื่อง (ในกรณีที่คำศัพท์มีหลายความหมาย)

1.7 เดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไม่ได้

1.8 ไม่มีความสามารถในการอนุมานข้อความ

1.9 ไม่มีความสามารถในการวิเคราะห์ประโยคหรือคำศัพท์

1.10 ไม่มีสมาธิในการอ่าน

1.11 รู้สึกง่วงนอนเมื่ออ่านภาษาอังกฤษ

2. ปัญหาในการฟัง

2.1 ไม่คุ้นกับสำเนียงของเจ้าของภาษา

2.2 ไม่คุ้นกับความเร็วในการพูดของเจ้าของภาษา

2.3 ไม่รู้คำศัพท์

2.4 เดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไม่ได้

2.5 จับใจความสำคัญไม่ได้

2.6 ไม่มีความสามารถในการอนุมานข้อความ

2.7 ไม่เข้าใจคำถาม

3. ปัญหาในการเรียนคำศัพท์

- 3.1 ไม่มีความสามารถในการวิเคราะห์คำ โดยดูจากหน้าทีหรือรากศัพท์
- 3.2 ไม่สามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
- 3.3 ออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูก

4. ปัญหาในการฝึกใช้กลวิธีการเรียน

- 4.1 รู้สึกกังวลและไม่มีความมั่นใจที่จะต้องดูแลการเรียนของตนเอง
- 4.2 ไม่มีเวลาที่จะทำการฝึกด้วยการนำไปใช้ด้วยตนเอง เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตนเองกำหนดไว้
- 4.3 ไม่ค่อยมีโอกาสที่จะฝึกการฟังนอกชั้นเรียน เนื่องจากขาดอุปกรณ์ วัสดุสาร และสถานที่
- 4.4 ยังไม่มีความชำนาญในการใช้กลวิธีการเรียนเท่าที่ควร ต้องการให้เพิ่มการฝึกในชั้นเรียนให้มากขึ้น จะได้มีความมั่นใจว่าใช้ได้ถูกต้องเมื่อนำไปใช้ด้วยตนเองต่อไป

อภิปรายผล

1. จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ที่ทำการทดสอบหลังเรียน และได้แสดงผลไว้ในตารางที่ 3 จะพบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งด้าน การอ่าน การเรียนคำศัพท์ และการฟัง จากการเก็บข้อมูลตลอดภาคการศึกษา พบว่า การแสดงวิธีการใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่ชัดเจนของผู้สอน การชี้แจงวัตถุประสงค์ และเน้นถึงประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียน การให้ผู้เรียนได้รู้จักกลวิธีชนิดต่าง ๆ และคิดหากลวิธีที่เหมาะสมกับตนเอง การได้ฝึกใช้กับเพื่อนในเรียน การควบคุมดูแลและประเมินผลด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการใช้กลวิธีการเรียน ทำให้ผู้เรียนรู้ถึงปัญหาและข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเรียนและสามารถแก้ไขได้ตรงประเด็น และการที่รู้ว่าผู้สอนให้ความสนใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรับผิดชอบ และกระตือรือร้นที่จะแก้ไขปัญหามาฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่เข้าไปฝึกทักษะทางภาษาในศูนย์การเรียนแบบพึ่งตนเองมากกว่าที่ได้รับมอบหมาย และมีการขอคำแนะนำจากผู้สอนเสมอ ในขณะที่กลุ่มควบคุมจะไม่ฝึกเกินกว่าที่ได้รับมอบหมาย และเกือบจะไม่มีการขอคำแนะนำจากผู้สอนเลย

จากผลการเปรียบเทียบพบว่าคะแนนในส่วนของการอ่านต่างกันมากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะกลุ่มทดลองได้รับการฝึกกลวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพหลายอย่างทีนอกเหนือไปจากที่มีอยู่ในแบบเรียน และมีการควบคุมดูแลประเมินผล และปรับเปลี่ยนกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน เพื่อให้เหมาะสมกับตนเอง อีกทั้งเนื้อหาของหลักสูตรก็เน้นในเรื่องการอ่านและวัสดุสารสนเทศส่วนใหญ่ในศูนย์การเรียนรู้แบบพึ่งตนเองก็เป็นกิจกรรมทางการอ่าน อีกสาเหตุหนึ่งก็อาจเป็นเพราะลักษณะคำถามเกี่ยวกับการอ่านในแบบทดสอบเป็นแบบให้เขียนตอบสั้น ๆ ผู้เรียนต้องเข้าใจข้อความที่อ่านชัดเจนจึงจะตอบได้ จากการทดลองของ Dansereau (1985) พบว่า การฝึกกลวิธีการอ่านมีผลกับข้อสอบแบบให้เขียนตอบสั้น ๆ มากกว่าข้อสอบในลักษณะเลือกตอบ

ในส่วนของการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้วิจัยพบว่าก่อนการฝึกผู้เรียนรู้จักใช้กลวิธีการเรียนในด้านนี้น้อยมาก มีเพียงแต่การเดา ซึ่งก็ไม่ค่อยจะได้ผลดีนัก เพราะเป็นลักษณะเดาสุ่ม และการท่องจำบ้างเล็กน้อย แต่เมื่อผู้วิจัยแนะนำและฝึกการใช้กลวิธีการเรียนชนิดต่าง ๆ เช่น การเชื่อมโยงคำศัพท์กับสิ่งรอบตัว (สี, รูปร่าง, เสียง, สถานการณ์, ความรู้สึก ฯลฯ) การจินตนาการภาพ การใช้ท่าทางประกอบความหมาย การจัดคำศัพท์เป็นกลุ่ม การวิเคราะห์คำ และให้ผู้เรียนผลัดกันออกมาเสนอความคิดของตนเองในการใช้กลวิธีเหล่านี้ ซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในแบบเรียน ปรากฏว่าผู้เรียนสนุกสนานกับกิจกรรมเหล่านี้มาก เพราะส่วนใหญ่ มักจะสร้างความขบขัน ประหลาดใจหรือล้อเลียน ผู้เรียนทั้งหมดรายงานว่าชอบกิจกรรมเหล่านี้ และจำคำศัพท์ที่เรียนได้ดีขึ้นมาก ซึ่งก็ทำให้คะแนนด้านคำศัพท์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

ในส่วนของการฟัง จากการสนทนากลุ่มเล็ก ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการฟังภาษาอังกฤษที่พูดโดยเจ้าของภาษามากนัก และกลวิธีหลักที่ใช้ในการฟัง คือ การฟังซ้ำ และการเดาข้อความ ซึ่งก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะไม่ได้ใช้สิ่งต่าง ๆ เช่น ปรับท ศนการณ์ หรือความรู้เดิมช่วยในการเดา ดังนั้นผู้เรียนจึงมีความกังวลค่อนข้างมากเมื่อต้องฟัง ผู้วิจัยได้แนะนำ แสดงถึงวิธีการใช้ และเน้นถึงความสำคัญและประโยชน์ของกลวิธีหลัก ๆ ที่ช่วยในการฟัง ได้แก่ การเข้าใจถึงลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาพูด (การลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงสูงต่ำ การลดเสียง การใช้เสียงเชื่อม) การใช้ความรู้เดิมช่วยในการทำความเข้าใจ การรู้จักมุ่งประเด็นความสนใจในการฟัง (Selective Attention) การจดข้อความ (Note-taking) การฟังข้อความเป็นกลุ่มความคิดและที่สำคัญคือ การให้ผู้เรียนช่วยกันฟังเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน จากการประเมินผลการใช้ของผู้เรียน พบว่า กลวิธีเหล่านี้ช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฟังดีขึ้น

ทำให้มีแนวทางที่จะฝึกฟัง ลดความกังวล และผู้เรียนมีความหวังว่าจะพัฒนาความสามารถในการฟังได้ ซึ่งก่อนการฝึก กว่าครึ่งของกลุ่มทดลองกล่าวว่าฟังไปอย่างไรก็ไม่รู้เรื่อง อย่างไรก็ตามจะเห็นว่าคะแนนด้านการฟังระหว่างกลุ่มมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการที่ผู้เรียนต้องใช้เวลาเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับสำเนียง และความเร็วในการพูดของเจ้าของภาษา อีกทั้งโอกาสที่จะฝึกฟังนอกชั้นเรียนก็มีน้อย เพราะวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกฟังมีจำกัด

2. จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมที่ทำการสำรวจหลังเรียน และได้แสดงผลไว้ในตารางที่ 5 จะพบว่ากลุ่มทดลองมีการพัฒนาระดับการใช้กลวิธีการเรียนจากที่สำรวจก่อนเรียน ซึ่งอยู่ในระดับนานๆ ครั้งมาอยู่ในระดับใช้บ่อยๆ ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีระดับการใช้กลวิธีการเรียนอยู่ในระดับเดิมจากที่สำรวจก่อนเรียน คือ ใช้บ้างบางครั้ง กลุ่มทดลองรู้จักใช้กลวิธีการเรียนทั้ง 6 ประเภทหลักมากขึ้นอย่างน่าพอใจ โดยเฉพาะประเภทหลักที่ 4 การจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นประเภทที่ใช้บ่อยที่สุดก่อนการฝึก แต่มีคะแนนเพิ่มมากที่สุดหลังการฝึก นับเป็นแนวทางที่ดีในการที่จะพัฒนาเป็นผู้เรียนที่สามารถพึ่งตนเองได้ และเมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีการเรียนชนิดย่อยที่มีคะแนนเฉลี่ยการใช้ต่ำกว่า 2.5 ซึ่งผู้เรียนได้รายงานไว้ในแบบสำรวจการใช้กลวิธีก่อนการฝึก เช่น การวิเคราะห์ประโยคหรือคำศัพท์ การเขียนเค้าโครงเรื่อง การจดบันทึกเนื้อหา การเขียนบันทึกเกี่ยวกับการเรียน การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ เมื่อทำการสำรวจหลังการฝึกคะแนนเฉลี่ยของการใช้กลวิธีเหล่านี้ก็สูงกว่า 3.00 ทั้งสิ้น ทั้งนี้เป็นเพราะผู้สอนได้พยายามแนะนำ สอนวิธีการใช้ที่ชัดเจน และชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของกลวิธีดังกล่าว

สำหรับการที่กลุ่มควบคุมมีการใช้กลวิธีการเรียนไม่แตกต่างไปจากก่อนเรียนเลย น่าจะเป็นเพราะว่าถึงแม้ว่าเนื้อหาในบทเรียนของหนังสือ ETC Language and Culture in Depth จะแฝงการฝึกใช้กลวิธีการเรียนเพื่อให้เกิดความสามารถทางภาษาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ แต่ถ้าผู้สอนไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงจุดประสงค์ ความสำคัญ ประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียน และการนำเอากลวิธีเหล่านั้นไปใช้ด้วยตนเองต่อไป ก็ถือเป็นการฝึกในลักษณะที่เรียกว่า Blind Training ซึ่ง Wenden (1991) กล่าวว่าในการฝึกลักษณะนี้ ถึงแม้ผู้เรียนจะรู้จักการใช้กลวิธีเป็นอย่างดีแต่ผู้เรียนมักจะไม่นำเอาไปใช้ด้วยตนเองและไม่ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากที่เห็นในบทเรียน นอกจากนั้นผู้เรียนในกลุ่มควบคุมยังไม่ได้รับการฝึกในเรื่องของการควบคุมดูแลและประเมินผลการเรียนของตนเองอีกด้วย

3. จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนต่อประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 6 จะพบว่ากลุ่มทดลองมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการใช้กลวิธีต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเภทที่ใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการจัดการดูแลการเรียนรู้และประเมินผลด้วยตนเอง ซึ่งจากการสำรวจการใช้กลวิธีการเรียนและการสัมภาษณ์ก่อนการฝึก พบว่า เป็นกลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนไม่สนใจ ไม่เห็นถึงความสำคัญ และไม่คิดว่าจะเกิดประโยชน์ในกระบวนการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่าการฝึกครั้งนี้ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักและเข้าใจถึงประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นข้อหนึ่งที่ทำให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการฝึก (Wenden, 1991) นอกจากนี้ Oxford Crookall (1988) ยังได้กล่าวไว้ว่าการจะพัฒนาความสามารถทางภาษานั้น นอกจากผู้เรียนจะต้องรู้จักการใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมแล้วผู้เรียนยังจำเป็นที่จะต้องมีความคิดเห็นและความเชื่อที่ถูกต้องต่อการใช้กลวิธีเหล่านั้นด้วย

4. จากการวิเคราะห์เนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มทดลองที่มีต่อการฝึกกลวิธีการเรียน พบว่า ผู้เรียนทั้งหมดเห็นว่าการฝึกเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์อย่างมาก โดยให้เหตุผลซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นหลักได้ว่า การฝึกช่วยพัฒนากระบวนการเรียน ความสามารถทางภาษา ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและสามารถนำกลวิธีการเรียนที่ได้รับการฝึกไปใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ต่อไป ซึ่งเป็นการยืนยันผลจากข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การใช้กลวิธีการเรียน และความคิดเห็นต่อประโยชน์ของกลวิธีการเรียนที่ได้กล่าวไปแล้ว

5. จากการวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลที่รวบรวมจากแบบประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง บันทึกของผู้เรียน และการสนทนากลุ่มเล็ก ทำให้ทราบถึงกลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนรายงานว่าใช้ในการอ่าน การฟัง และการเรียนคำศัพท์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนรู้จักและพยายามใช้กลวิธีการเรียนชนิดต่าง ๆ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน ข้อมูลนี้ยังสอดคล้องกับข้อมูลทางสถิติที่ได้จากการให้ผู้เรียนทำแบบสำรวจการใช้กลวิธีการเรียนหลังการฝึกที่แสดงว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนตั้งแต่ 3.4 ขึ้นไปทั้ง 6 ประเภท ซึ่งจัดอยู่ในระดับใช้บ่อย ๆ

จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ของการฝึกในครั้งนี้ คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนของตนเอง รู้จักใช้กลวิธีการเรียนแบบต่าง ๆ ตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อกระบวนการเรียน จึงไม่มีการควบคุมกลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนฝึกใช้ ผู้สอนแนะนำกลวิธีที่

เหมาะสมบางอย่าง แต่ผู้เรียนสามารถเลือกใช้กลวิธีการเรียนชนิดอื่น ๆ ไปด้วย เป็นการฝึกในลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งทำให้ไม่สามารถจะระบุลงไปให้ชัดเจนได้ว่า กลวิธีการเรียนชนิดใดบ้างที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน แต่ถ้ามีการควบคุมการใช้กลวิธีการเรียนเพื่อให้ได้ผลที่ชัดเจนทางงานวิจัย อาจจะทำให้การใช้กลวิธีการเรียนของผู้เรียนเป็นไปในลักษณะจำกัด และจะใช้ในสถานการณ์อย่างเดียวกับที่ฝึกเท่านั้น

ในส่วนของปัญหาที่ผู้เรียนมีต่อการอ่าน การฟัง การเรียนคำศัพท์ และการฝึกกลวิธีการเรียน จากปัญหาที่ผู้เรียนรายงานและจากการสังเกตของผู้วิจัยในฐานะผู้สอน พบว่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับการฝึกเพิ่มเติมจากที่ผู้เรียนได้รายงานไว้ดังนี้

1. การขาดความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน มีผลทำให้การใช้กลวิธีการเรียนที่มีประโยชน์ เช่น การเดาจากบริบท การอนุมานข้อความ การจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ประโยคหรือคำ เป็นไปได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2. เนื่องจากปัญหาในข้อ 1 ทำให้การฝึกการใช้กลวิธีการเรียนใช้เวลามากกว่าที่ได้วางแผนไว้ และผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องสอนให้ครบตามเนื้อหาของหลักสูตร จึงทำให้มีปัญหในเรื่องของเวลา และไม่สามารถจะเพิ่มการฝึกให้มากขึ้นตามที่ผู้เรียนต้องการได้

3. เมื่อนำกลวิธีการเรียนไปฝึกใช้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมักจะใช้กลวิธีการเรียนที่ซ้ำ ๆ ซึ่งจะต่างจากเวลาที่ฝึกด้วยกันในชั้นเรียน จากการอภิปรายกลุ่ม พบว่า เนื่องจากผู้เรียนต้องการทำกิจกรรมให้ได้หลาย ๆ ชิ้น กลัวจะเสียเวลาที่จะต้องมาคิดใช้กลวิธีชนิดต่าง ๆ จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องทำความเข้าใจและชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป

4. ผู้เรียนยังขาดความชำนาญในการควบคุมดูแลการเรียนของตนเอง ซึ่งจะเห็นได้จากการที่ผู้เรียนทำผิดในลักษณะซ้ำ ๆ ผู้สอนต้องคอยเน้นในเรื่องการสังเกตความคิด การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดอยู่เป็นประจำ และผู้เรียนยังควบคุมตนเองให้ดำเนินการเพื่อบรรลุจุดประสงค์ทางการเรียนที่ตนเองตั้งไว้ได้ไม่ดีพอ

5. ผู้เรียนยังขาดความชำนาญในเรื่องการประเมินผลด้วยตนเอง มักจะตรวจดูว่าถูกหรือผิด และให้เหตุผลเพียงสั้น ๆ เช่น ยากเกินไป ฟังไม่ออก เข้าใจง่าย เดาความหมายไม่ได้ ผู้สอนต้องคอยกระตุ้น และแนะนำวิธีการประเมินผล แต่จากการสนทนากลุ่มผู้เรียนจะให้เหตุผลถึงการที่เขียนข้อสังเกตในแบบประเมินผลเพียงสั้น ๆ ว่า ไม่มีเวลาเขียนรายละเอียด รู้แล้วก็เลยไม่เขียน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยคิดว่าผู้เรียนยังไม่เคยชินกับการที่จะต้องควบคุมดูแลและประเมินผลการเรียนของตนเอง เพราะในประสบการณ์การเรียนที่ผ่านมา สิ่งเหล่านี้มักจะเป็นหน้าที่ของผู้สอน คงจะต้องใช้เวลาพอสมควรเพื่อปลูกฝังพฤติกรรมเหล่านี้ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติในตัวของผู้เรียน